

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział I w Ł. odmówił S. B. (1) prawa do obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu wskazano, że na wniosek z dnia 28 lipca 2005 r. przyznano ubezpieczonej emeryturę w wieku powszechnym na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, której wypłatę podjęto od 1 sierpnia 2005 r., a zatem brak jest podstaw do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej.

/decyzja – k. 13 plik II akt ZUS/

Powyższą decyzję wnioskodawczyni reprezentowana przez adwokata uznała za krzywdzącą i w dniu 9 lutego 2015 r. wniosła odwołanie. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 55 i 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez błędną wykładnię i zastosowanie. W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie świadczenia i zobowiązanie organu rentowego do obliczenia i przyznania emerytury na podstawie art. 26 i 55 ustawy emerytalnej oraz o zasądzenie kosztów postępowania od ZUS.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 9 marca 2015 r. organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania wskazując w uzasadnieniu, że ubezpieczona złożyła wniosek po upływie miesiąca od jej doręczenia.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd Okręgowy – Sad Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. (2) urodziła się w dniu (...)

(Bezsporne)

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2005 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni emeryturę od 1 lipca 2005 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1993 r. do grudnia 2002 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 262,96% i został ograniczony do 250%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił: 35 lat, 9 miesięcy okresów składkowych oraz 4 lata i 9 miesięcy okresów nieskładkowych, 6 lat okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, gdyż ubezpieczona kontynuuje zatrudnienie.

(decyzja - k. 33 plik I akt ZUS)

Ubezpieczona w dniu 30 sierpnia 2005 r. złożyła wniosek o podjęcie wypłaty emerytury w związku z rozwiązaniem stosunku pracy. Załączyła świadectwo pracy, z którego wynikało, że w okresie od 17 lutego 1992 r. do 29 sierpnia 2005 r. była zatrudniona w Zakładach (...) S.A. na stanowisku radca prawny.

(świadectwo pracy – k. 35 plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 8 września 2005 r. organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 sierpnia 2005 r. podjął ubezpieczonej wypłatę emerytury od 1 sierpnia 2005 r. tj. od ustania zatrudnienia.

(decyzja – k. 39 plik I akt ZUS)

Z dniem 1 września 2005 r. ubezpieczona podjęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczona opłaca jedynie składkę zdrowotną.

(oświadczenie – k. 36 plik I akt ZUS)

W dniu 24 listopada 2014 r. ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o emeryturę. We wniosku wnioskodawczyni wskazała, że będąc na emeryturze nie pracowała.

(wniosek – k. 1 – 6 plik II akt ZUS)

Decyzją z dnia 8 grudnia 2014 r. organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku S. (...) z dnia 24 listopada 2014 r. odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury na podstawie art. 27 oraz art. 53, ponieważ decyzją dnia 4 sierpnia 2005 r. ustalono ubezpieczonej prawo do emerytury po osiągnięciu wieku powszechnego tj. 60 lat.

(decyzja – k. 12 plik II akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział I w Ł. odmówił S. B. (1) prawa do obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu wskazano, że na wniosek z dnia 28 lipca 2005 r. przyznano ubezpieczonej emeryturę w wieku powszechnym na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, której wypłatę podjęto od 1 sierpnia 2005 r., a zatem brak jest podstaw do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej.

(decyzja – k. 13 plik II akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i których żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 748), ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Ust. 2 stanowi, że wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat.

W myśl ust. 3, wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie:

- 1) do dnia 31 grudnia 1947 r. wynosi co najmniej 65 lat;
- 2) od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 31 marca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 1 miesiąc;
- 3) od dnia 1 kwietnia 1948 r. do dnia 30 czerwca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 2 miesiące;
- 4) od dnia 1 lipca 1948 r. do dnia 30 września 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące;
- 5) od dnia 1 października 1948 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 4 miesiące.

Stosownie do treści art. 55 w/w ustawy, ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który **kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r.**, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Zgodnie z art. 55a ust. 1 w/w ustawy, przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27.

Ust. 2 stanowi, że jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę, do której miał ustalone prawo przed ustaleniem prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego, określonego w art. 27 ust. 2 i 3, podstawę obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Ust. 3 stanowi, że prawo do emerytury ustalone przed osiągnięciem wieku emerytalnego, określonego w art. 27 ust. 2 i 3, ustaje z dniem, od którego została przyznana emerytura na podstawie art. 27, obliczona zgodnie z art. 26.

Przepis art. 55 tej ustawy, umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według jej art. 26, "równuje" w pewnym sensie sytuacje tych osób (urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.) z sytuacją osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które (jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej) mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 24 ustawy emerytalnej.

Jeżeli więc nie może być kwestionowana możliwość kilkakrotnego przechodzenia na emeryturę, a w treści art. 55 ustawy brak zastrzeżenia, że wniosek o przejście na emeryturę w powszechnym wieku przez osoby objęte art. 27 ma być pierwszym wnioskiem o przejście na emeryturę (o nabycie statusu emeryta), przepis ten (art. 55 ustawy emerytalnej) należy rozumieć jako przyznający prawo do złożenia wniosku o wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, jeżeli ubezpieczenie było kontynuowane po osiągnięciu wieku 60/65 lat, a wniosek został złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. niezależnie od faktu przejścia przez te osoby na emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku emerytalnym.

Zgodnie z art. 26 w/w Ustawy – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

2. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

3. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że wnioskodawczyni ma przyznane prawo do emerytury na mocy decyzji z dnia 4 sierpnia 2005 r. od dnia 1 lipca 2005 r. na podstawie art. 27 w/w ustawy emerytalnej. Wypłatę tej emerytury podjęto z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Co stanowi podstawę do odmowy zastosowania w stosunku do ubezpieczonej art. 55 w/w ustawy. Ponadto powodem odmowy przyznania emerytury na podstawie w/w przepisów jest fakt, że po przyznaniu emerytury tj. po dniu 1 sierpnia 2005 r. ubezpieczona nie podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu. Ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą ale z uwagi na prawo do emerytury została zgłoszona jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego.

Natomiast zgodnie z orzecnictwem fakt pobierania emerytury, przyznanej przed emeryturą ustaloną w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, nie stoi na przeszkodzie wyliczeniu emerytury na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS pod warunkiem, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r. kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po spełnieniu przesłanek wymienionych w treści art. 27 ustawy i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. Dla możliwości wyliczenia emerytury w trybie art. 26 ustawy istotne jest to, że ubezpieczony odprowadza składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe, zatem uczestniczy w tworzeniu Funduszu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 4 grudnia 2014 r., III AUa 858/14, Legalis nr 1163508).

Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 września 2014 r. i wskazał, że zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma utrzymywanie przez osobę w nim określoną statusu osoby ubezpieczonej. Status ten zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008 r., powinna być wyliczona na podstawie art. 53 z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie (wyrok SN z dnia 18 września 2014 r., I UK 27/14, Legalis nr 1092035).

Nadto Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 4 lipca 2013 r. wskazał, że ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 27 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą (uchwała SN z dnia 4 lipca 2013 r., II UZP 4/13, Legalis nr 684084).

Wskazać należy także wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi zgodnie z którym, wobec faktu, że na emeryturę można przechodzić kilkakrotnie, z brzmienia art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS nie można wysnuć wniosku, że skorzystanie z tego przepisu jest możliwe wyłącznie w sytuacji złożenia pierwszego wniosku o świadczenie. W konsekwencji ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia według art. 26 ustawy niezależnie od tego, czy wcześniej nabył emeryturę w wieku obniżonym lub emeryturę wcześniejszą (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 grudnia 2014 r., III AUa 397/14, Legalis nr 1185940).

A zatem mając na względzie treść w/w przepisów należy wskazać, że ubezpieczona nie spełnia warunków do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie przepisów w/w ustawy, ponieważ uzyskała prawo do emerytury na podstawie art. 27 na mocy decyzji z dnia 4 sierpnia 2005 r. od dnia 1 sierpnia 2005 r. oraz dodatkowo nie kontynuowała ubezpieczeń emerytalnego i rentowych po przyznaniu świadczenia w myśl art. 27 ustawy emerytalnej, co oznacza, że brak jest podstaw do obliczenia emerytury z zastosowaniem art. 55 i art. 55a w/w ustawy.

Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie i orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.